

Sygn. akt I C 284/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	prot. sądowy Aneta Rzepka

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko B. K.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia wykonalności w całości, tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, Wydziału IV Gospodarczego, z dnia 30 maja 2011 roku, sygn. IV GNc 1963/11/S, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności;
2. zasądza od pozwanego B. K. na rzecz powoda S. M. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej kwotę 2.510 zł (dwa tysiące pięćset dziesięć złotych) z tytułu opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Sygn. akt I C 284/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 lipca 2016 r., sygn. akt I C 284/15

W pozwie z dnia 5 września 2014 r. (k. 2) powód S. M. wniósł przeciwko pozwanemu B. K. o uchylenie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S, zaopatrzonego klauzulą wykonalności, z uwagi na wygaśnięcie zobowiązania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano (k. 3- 4), iż wnioskiem z dnia 1 września 2014 r. pozwany wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi celem wyegzekwowania kwoty 50.193,52 zł wynikającej z tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S. Wierzytelność objęta ww. tytułem wykonawczym nie istnieje, gdyż – jak wskazano – w toku postępowania egzekucyjnego w dniu 2 października 2013

r. powód dokonał zapłaty na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. kwoty 80.000,00 zł tytułem: „nakaz zapłaty z Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie, sygn. akt IV GNc 1963/11/S (...)”. Wskazana wierzytelność została pierwotnie zasądzona na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., jednakże w dniu 2 października 2013 r. wskazana spółka dokonała cesji m.in. wskazanej wierzytelności na rzecz pozwanego, o czym powód został poinformowany w dniu 7 października 2013 r. Dalej, strona powodowa wskazała, iż na dzień 2 października 2013 r. wierzytelność objęta ww. tytułem wykonawczym wynosiła łącznie 74.172,33 zł, na co składała się należność główna w wysokości 50.193,52 zł, odsetki w kwocie 16.107,31 zł oraz koszty sądowe w kwocie 7.871,50 zł. Tym samym, powód wpłacając kwotę 80.000,00 zł spełnił świadczenie objęte ww. wierzytelnością w całości, co powoduje, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez pozwanego było bezzasadne. Z uwagi na poinformowanie powoda o dokonanej cesji dopiero w dniu 7 października 2013 r., dokonana zapłata z art. 512 zd. 1 k.c. ma skutek prawny wobec nabywcy wierzytelności, a z uwagi na wyraźne wskazanie przez powoda, którą wierzytelność reguluje, pozwany zgodnie z art. 451 § 1 k.c. winien zaliczyć na poczet tej należności, z zastrzeżeniem, iż to co przypada na poczet tej należności, pozwany mógł przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenie główne. Z uwagi na powyższe, w ocenie powoda, zobowiązanie powoda ze wskazanego tytułu wygasło.

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 stycznia 2015 r. (k. 31) pozwany B. K. wniósł o oddalenie pozwu w całości oraz zasądzenie kosztów obejmujących koszty przejazdu do sądu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska (k. 32- 33) pozwany podał, iż istotnie w dniu 2 października 2013 r. nabył od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. wierzytelność w łącznej kwocie należności głównej 146.586,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu wynikające z :

a) prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Wadowicach Wydział VI Gospodarczy z dnia 20 lipca 2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10;

b) prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie Wydział IV Gospodarczy z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S,

oraz wierzytelność w łącznej kwocie 3.600,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji w sprawach o sygn. KM 2019/11 oraz KM 473/12. O fakcie cesji powód został należycie zawiadomiony przez (...) Sp. z o.o. Równowartość wpłaty powoda w kwocie 80.000,00 zł pozwany otrzymał w dniu 31 października 2013 r. do (...) Sp. z o.o., a w treści polecenia przelewu widniał opis: „zwrot depozytu sądowego wobec umorzenia postępowania U/NS 806/13”. Z uwagi na to, że powód miał wobec pozwanego szereg długów, pozwany dokonał zaliczenia wskazanej wpłaty na poczet zaległych należności ubocznych, w tym odsetek ustawowych, kosztów procesu oraz kosztów egzekucji oraz długu najdawniej wymagalnego, a więc długu stwierdzonego prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 20 lipca 2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10. Wobec powyższego, w ocenie pozwanego, powodowi nie wygasł dług stwierdzony nakazem zapłaty Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 20 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S.

W przedłożonym załączniku do protokołu z dnia 1 lutego 2016 r. (k. 81- 83), strona pozwana wskazała, iż pomimo uzyskania przez powoda wiadomości o dokonanej cesji wierzytelności w żaden sposób nie oświadczył cesjonariuszowi jaki dług chciał zaspokoić dokonując wpłaty, wobec czego pozwany mógł dokonać zaliczenia wpłaty na poczet długu najdawniej wymagalnego oraz świadczeń ubocznych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 20 lipca 2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10, Sąd Rejonowy w Wadowicach uwzględnił pozew (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. i nakazał S. M. oraz P. M., aby solidarnie zapłacili na rzecz powoda kwotę 96.392,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od szczegółowo wyliczonych w tym nakazie kwot wraz ze wskazaniem okresu za jaki wskazane odsetki od tych kwot

się należą oraz kwotę 4.822,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W dniu 28 sierpnia 2010 r. wskazanemu nakazowi zapłaty nadano klauzulę wykonalności.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 20.07.2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10 (k. 76 akt związkowych o sygn. VI GNc 623/10).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S, Sąd Rejonowy dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie, zobowiązał powoda S. M. do zapłaty solidarnie z P. M. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 79.776,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.015,00 zł z tytułu zwrotu opłaty i wydatków wraz z kwotą 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wskazany tytuł wykonawczy uprawomocnił się w dniu 23 czerwca 2011 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 7 lipca 2011 r., sygn. IV GNc 1963/11/S, nadano wskazanemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Postanowieniem ww. Sądu z dnia 8 grudnia 2011 r., sygn. IV GNc 1963/11/S wydano wierzycielowi (...) Sp. z o.o. w Z. dalszy tytuł wykonawczy obejmujący przedmiotowy nakaz zapłaty z dnia 30 maja 2011 r. w celu prowadzenia egzekucji z majątku dłużników i oznaczono go liczbą porządkową II.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 30.05.2011 r., sygn. IV GNc 1963/11/S (k. 64 akt związkowych IV GNc 1963/11/S), postanowienie z dnia 07.07.2011 r., sygn. IV GNc 1963/11/S (k. 69 akt związkowych IV GNc 1963/11/S), postanowienie z dnia 08.12.2011 r., sygn. IV GNc 1963/11/S (k. 80 akt związkowych IV GNc 1963/11/S).

Wnioskiem z dnia 30 stycznia 2012 r. (...) Sp. z o.o. w Z. wniosła o wszczęcie egzekucji wobec m.in. powoda, przedkładając tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S, celem wyegzekwowania od powoda kwoty 50.193,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 4.615,00 zł. Egzekucja we wskazanej sprawie została umorzona postanowieniem z dnia 17 października 2013 r. na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

Dowód: wniosek z dnia 30.01.2012 r. (akta komornicze o sygn. KM 473/12), postanowienie z dnia 17 października 2013 r., sygn. KM 473/12 (akta komornicze o sygn. KM 473/12).

Z kolei, egzekucję zmierzającą do wyegzekwowania należności wynikającej z nakazu zapłaty z dnia 20 lipca 2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10, (...) Sp. z o.o. z/s w Z. zainicjował wnioskiem z dnia 29 listopada 2011 r. Postępowanie to również zostało umorzone postanowieniem z dnia 18 października 2013 r., sygn. KM 2019/11 na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

Dowód: wniosek z dnia 29.11.2011 r. (akta komornicze o sygn. KM 2019/11), postanowienie z dnia 18.10.2013 r., sygn. KM 2019/22 (akta komornicze o sygn. KM 2019/11).

W dniu 2 października 2013 r. pozwany B. K. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. umowę cesji wierzytelności w łącznej kwocie 146.586,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu, wynikającą m.in. z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Wadowicach Wydział VI Gospodarczy z dnia 20 lipca 2010 r., sygn. akt VI GNc 623/10 oraz z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S, która to wierzytelność przysługiwała (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wobec powoda S. M. oraz P. M..

Dowód: okoliczność bezsporna, a nadto: odpis umowy cesji wierzytelności z dnia 02.10.2013 r. (k. 5 akt związkowych o sygn. IV GCo 697/14/S).

Zawiadomienie powoda o dokonanej cesji wierzytelności (...) Sp. z o.o. nadał na pocztę w dniu 4 października 2013 r. Wskazane pismo zostało powodowi doręczone dopiero w dniu 7 października 2013 r.

Dowód: pismo z dnia 03.10.2013 r. (k. 8), potwierdzenie nadania (k. 9), wydruk- śledzenie przesyłek (k. 10).

W dniu 2 października 2013 r., powód nie wiedząc o dokonanej cesji wierzytelności wpłacił na rachunek bankowy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 80.000,00 zł wskazując jako tytuł przelewu: „nakaz zapłaty z Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie Sygn akt IV GNc 1963/11/S M. S. (...)”.

Dowód: potwierdzenie przelewu (k. 7).

W dniu 31 października 2013 r. (...) Sp. z o.o. z/s w Z. przekazał na rachunek bankowy pozwanego kwotę 80.000,00 zł wpłaconą na jego rzecz przez powoda, wskazując błędnie w tytule przelewu: „zwrot depozytu sądowego wobec umorzenia postępowania U/NS 806/13.

Dowód: potwierdzenie przelewu (k. 34).

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2014 r., sygn. akt IV GCo 697/14/S, Sąd Rejonowy dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S, na rzecz pozwanego B. K. jako na następcę wierzyciela (...) Sp. z o.o. z/s w Z..

Dowód: postanowienie z dnia 31.07.2014 r., sygn. IV GCo 697/14/S (k. 12 akt związkowych o sygn. IV GCo 697/14/S).

Pozwany wnioskiem z dnia 1 września 2014 r. zainicjował egzekucję przeciwko powodowi m.in. z tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 30 maja 2011 r., sygn. akt IV GNc 1963/11/S. Na dzień 1 października 2013 r. zadłużenie powoda z tytułu wskazanego nakazu zapłaty wynosiło 73.254,45 zł oraz kwotę 900,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego. Z kolei zadłużenie to w dniu 2 października 2013 r. wynosiło 73.272,33 zł oraz kwotę 900,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

Dowód: wniosek z dnia 01.09.2014 r. (akta komornicze KM 926/14), zaświadczenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Suchej beskidzkiej – T. A. z dnia 02.02.2016 r. (k. 84) oraz z dnia 09.02.2016 r. (k. 94-95).

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2016 r. (k. 107), Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o jego przesłuchanie w drodze pomocy prawnej, bowiem wniosek taki nie był wcześniej przez pozwanego składany, Sąd nie dopuścił wcześniej dowodu z przesłuchania pozwanego, wobec czego na obecnym etapie procesu Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia takiego wniosku uznając go za spóźniony, a nadto przyjął, iż dowód ten nie był istotny dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Wierzytelność, objętą tytułem wykonawczym, stanowiącym przedmiot niniejszego procesu, pozwany nabył w drodze umowy cesji wierzytelności od pierwotnego wierzyciela: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w Z.. Wobec powyższego, należy wskazać, iż stosownie do treści art. 512 k.c., dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, przyjąć należało, iż powód jako dłużnik spełniając swoje świadczenie na rzecz poprzedniego wierzyciela - (...) Sp. z o.o. nie miał wiedzy o zawartej między tym wierzycielem a pozwanym umowie cesji wskazanej wierzytelności, a więc działał w dobrej wierze. Przeciwna okoliczność w tym zakresie nie została przez pozwanego wykazana, a to na pozwanym w tym zakresie ciążył ciężar dowodu. Tymczasem, z dokumentów przedłożonych do niniejszej sprawy jednoznacznie wynika, iż pismo zawierające informację o cesji wierzytelności zbywca nadał do pozwanego w dniu 4 października 2013 r., a zostało ono mu doręczone dopiero w dniu 7 października 2013 r., a zatem po dokonaniu wskazanej cesji w dniu 2 października 2013 r. Spełnienie wskazanego świadczenia przez powoda do rąk zbywcy miało zatem skutek wobec pozwanego jako nabywcy wierzytelności. Powyższa okoliczność, wydaje się, nie była przez pozwanego kwestionowana. Kwestią sporną było natomiast to, czy pozwany jako nabywca wierzytelności mógł zaliczyć wskazane świadczenie na poczet wybranego przez siebie zadłużenia powoda biorąc pod uwagę, iż nabył w drodze przelewu wierzytelności również zobowiązania powoda z innych tytułów.

W tym zakresie przytoczyć należy brzmienie przepisu art. 451 § 1 k.c. zgodnie z którym, dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet długu jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu (§ 2). W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych- na poczet najdawniej wymagalnego (§ 3).

Mając na uwadze powyższe rozważania, należy wskazać, iż powód spełniając swoje świadczenie w dobrej wierze względem zbywcy wierzytelności wskazał w tytule przelewu, iż wskazane świadczenie należy zaliczyć na zobowiązanie wynikające z tytułu wykonawczego, objętego niniejszym postępowaniem. Błędne oznaczenie tytułu przelewu przez zbywcę wierzytelności, w ocenie Sądu nie powinno powodować negatywnych skutków wobec dłużnika, który w dobrej wierze spełnił swoje świadczenie. Uznać zatem należało, iż powód jako dłużnik prawidłowo skorzystał ze swojego uprawnienia, przewidzianego w art. 451 § 1 k.c. Skorzystanie z tego uprawnienia, w ocenie Sądu, było również skuteczne względem nabywcy wierzytelności biorąc pod uwagę brzmienie przepisu art. 512 zd. 2 k.c. Niemniej, w zakresie zobowiązania wynikającego z przedmiotowego tytułu wykonawczego, wierzyciel miał jedynie prawo zaliczenia świadczonej przez powoda kwoty na związane ze wskazanym zobowiązaniem zaległe należności uboczne, a więc przede wszystkim odsetki. Powyższe jednak, zdaniem Sądu, nie posiada większego znaczenia w niniejszej sprawie o tyle, że powód świadczył kwotę- 80.000,00 zł, a więc znacznie przewyższającą wysokość zobowiązania wynikającego ze wskazanego tytułu na dzień spełnienia świadczenia (tj. 73.254,45 zł wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego, k. 94-95). W ocenie Sądu, oświadczenie dłużnika o zarachowaniu jego świadczenia na poczet wskazanego przez siebie długu objęte jest zakresem dyspozycji art. 512 zd. 2 k.c., a więc czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z poprzednim wierzycielem. Godzi się bowiem wskazać, iż celem art. 512 k.c. jest przede wszystkim ochrona dłużnika scedowanej wierzytelności przed koniecznością powtórnego świadczenia. Oczywiście jest na tle wskazanego przepisu, iż niewykonanie przez zbywcę wierzytelności obowiązku zawiadomienia dłużnika o przelewie przed spełnieniem świadczenia przez dłużnika do jego rąk, może wywołać ujemne skutki dla nabywcy wierzytelności.

W orzecznictwie i piśmiennictwie powszechnie przyjmuje się, iż zakresem przepisu art. 512 zd. 2 k.c. objęte są takie czynności jak np.: zwolnienie dłużnika z długu, prolongata terminu spełnienia świadczenia, potrącenie umowne między cedentem a dłużnikiem, rozwiązanie umownego stosunku zobowiązaniowego, odnowienie, modyfikacja stosunku zobowiązaniowego obejmująca wysokość świadczenia, termin i miejsce jego spełnienia, wysokość należnego oprocentowania, rozłożenie świadczenia na raty. Może to być również czynność jednostronna w postaci oświadczenia o potrąceniu (por. kom. do art. 512 k.c., A. Rzetecka-Gil, Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna, LEX 2011). Skoro wskazane czynności prawne w razie spełnienia dyspozycji art. 512 k.c. należy uznać za skuteczne względem nabywcy wierzytelności, to w ocenie Sądu, tym bardziej skutek taki należy przyjąć w odniesieniu do oświadczenia dłużnika w przedmiocie wskazania zobowiązania na poczet którego spełnia świadczenie.

Mając na względzie powyższe, uwzględniając okoliczność, iż powód świadczył kwotę 80.000,00 zł , a więc przekraczającą wysokość zobowiązania wynikającego z przedmiotowego tytułu wykonawczego, Sąd doszedł do przekonania, iż powód swoje zobowiązanie ze wskazanego tytułu spełnił, a zatem wskazane zobowiązanie wygasło. Wskazać trzeba, iż w sytuacji, gdy wierzyciel zostaje zaspokojony poza postępowaniem egzekucyjnym, w drodze dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, nie gaśnie wykonalność tytułu wykonawczego i istnieje możliwość jego wykonania (wyegzekwowania wierzytelności w trybie egzekucji sądowej). Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest zatem dopuszczalne, a podstawę takiego żądania stanowi nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie w całości lub części wygasło (por. wyrok SN z dnia 04.11.2005 r., sygn. akt V CK 296/05, źródło LEX nr 179714, PiZS 2006/5/37). W konsekwencji, należało uznać, iż na gruncie niniejszej sprawy ziściła się przesłanka przewidziana w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., wobec czego orzeczono jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

W pkt. 2 sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążył pozwanego kosztami procesu, poniesionymi przez powoda, mają na uwadze wynik procesu. Koszty te Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. – w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.).

Z uwagi na okoliczność, iż powód w niniejszej sprawie zwolniony był od kosztów sądowych w całości (k. 23), w pkt. 3 sentencji wyroku Sąd na zasadzie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.- o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., wskazanymi kosztami sądowymi, na które złożyła się nieuiszczona przez powoda opłata od pozwu w wysokości 2.510,00 zł, obciążył pozwanego.